

Odpočet DPH

- **Problematiku odpočtu DPH řeší ZDPH v § 72 – 79c,**

Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň

uplatněná podle tohoto zákona

- a) **na zboží, které plátcí bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,**
- b) **na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země, nebo**
- c) **v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).**

Nárok na odpočet daně vzniká plátcí okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat (ale pozor, to neznamená, že k tomuto okamžiku lze nárok skutečně uplatnit, aby to bylo možné, je nutno splnit podmínky v § 73 ZDPH!!!).

Nárok na odpočet v plné výši

(1) (§ 72 odst. 1 a 5)

(2) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování

- a) zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,
- b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,
- c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,
- d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo
- e) plnění uvedených v § 13 odst. 9 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.,
- f) rozhlasového nebo televizního vysílání prováděného provozovateli vysílání ze zákona

Kdy není nárok na odpočet?

- ◆ Obecně pokud přijatá plnění plátce nepoužije k „ekonomické činnosti“ nebo je použije pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (viz § 51 ZDPH) – s výjimkami dle § 72 odst. 1 ZDPH, a dále
- ◆ § 72 odst. 4: **Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zákona o daních z příjmů uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 9 písm. c) (drobné dárky a obchodní vzorky – u nich se nově posuzuje vazba na příslušné plnění, tedy není automatický nárok na odpočet).**

Krácení nároku na odpočet

- § 72 odst. 6
- **Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně („odpočet daně v částečné výši“), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.**

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet

- Řídí se § 73 ZDPH:
- (1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:
 - ◆ a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
 - ◆ b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
 - ◆ c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 2 až 4, daň přiznat a mít daňový doklad,
 - ◆ d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 2 až 4, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad, nebo
 - ◆ e) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem.
- (2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

Kdy nelze nárok na odpočet uplatnit?

- § 73 odst. 3 a 4
- (3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud
 - a) mu vznikla povinnost tuto daň přiznat, nebo
 - b) toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).
- (4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena (tzn. následně po skončení daného kalendářního roku již nikoliv v řádném DP, ale v dodatečném DP). Lhůta podle věty první se neuplatní, pokud plátce má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v krácené výši a vypořádací koeficient podle § 76 odst. 7 nebo 9 vypočtený z údajů za kalendářní rok, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve, je roven nebo vyšší než 95 %, s výjimkou případu, kdy přijatým zdanitelným plněním je dlouhodobý majetek.

- ◆ (5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.
- ◆ (6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

Oprava odpočtu daně

- § 74
- (1) Je-li provedena oprava základu daně a výše daně podle § 42, která má za následek snížení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo nebo mělo být uskutečněno plnění, povinen provést opravu odpočtu daně, a to za zdaňovací období, ve kterém se o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl. To neplatí, pokud plátce provedl opravu odpočtu daně podle odstavce 2. Opravu odpočtu daně plátce prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným dokladem souvisejícím s opravou, popřípadě jiným způsobem.
- (2) Plátce je povinen provést opravu odpočtu daně, který uplatnil z částky úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění, pokud se dané zdanitelné plnění neuskutečnilo a úplata nebyla vrácena, ani použita na úhradu jiného plnění. Opravu plátce provede za zdaňovací období, ve kterém se o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.
- (3) Je-li provedena oprava základu daně a výše daně podle § 42, která má za následek zvýšení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu je plátce oprávněn provést na základě přijatého opravného daňového dokladu nejdříve za zdaňovací období, ve kterém došlo k opravě základu daně a výše daně, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, jehož se oprava týká.
- (4) V případě přijetí zdanitelného plnění, u kterého je základ daně podle § 37a záporný, se postupuje podle odstavce 1 obdobně.

Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši (§ 75)

- (1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci své ekonomické činnosti jak pro účely činností, které jsou předmětem daně, tak pro účely činností, které předmětem daně nejsou, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro činnosti, které jsou předmětem daně. Pro určení rozsahu použití se použije ekonomicky zdůvodnitelné kritérium. Pro plátce uvedené v § 5 odst. 5 se rozsah použití pro činnosti, které jsou předmětem daně, stanoví jako podíl hodnoty přijatých plnění určených k tvorbě, pořízení a zpřístupnění programového obsahu vysílaného na programu, v jehož rámci lze podle zvláštního právního předpisu uskutečňovat zdanitelná plnění, nebo na internetu, a hodnoty celkových přijatých plnění určených k tvorbě, pořízení a zpřístupnění programového obsahu vysílaného na všech programech nebo na internetu.

Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši (§ 75)

- (2) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak v rámci svých ekonomických činností, tak pro účely s nimi nespojitými, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro své ekonomické činnosti.
- (3) V případě přijatého zdanitelného plnění určeného k uskutečňování svých ekonomických činností, které plátce použije zčásti rovněž pro účely s nimi nespojitými, si plátce může zvolit, že uplatní nárok na odpočet daně v plné výši. Část přijatého zdanitelného plnění, kterou použije pro účely nespojitých se svými ekonomickými činnostmi, se poté považuje za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a). Postup podle tohoto odstavce nelze uplatnit v případě dlouhodobého majetku (§ 4 odst. 3 písm. d) ZDPH (tzn. že prakticky se uplatní tento alternativní postup zejména u zásob). Obdobně se postupuje v případě přijatého zdanitelného plnění určeného k uskutečňování činností, které jsou předmětem daně, které plátce použije zčásti rovněž pro účely činností, které předmětem daně nejsou.

- (4) Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro činnosti plátce, které jsou předmětem daně, a podílu použití pro ekonomické činnosti plátce (dále jen "poměrný koeficient"). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

Př. Plátce nakoupil v červenci 2017 osobní automobil v ceně 1 000 000 Kč + DPH 210 000 Kč. Dle svých zkušeností ví, že 40 % km je ujetu pro soukromé účely.

- Nárok na odpočet DPH = $210\,000 \times 0,6 = 126\,000$ Kč.

- **(5) Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem. Po skončení kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění plátce byl oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně a tento nárok uplatnil, plátce do hodnoty poměrného koeficientu zohlední skutečný podíl použití tohoto zdanitelného plnění pro své činnosti, které jsou předmětem daně a pro své ekonomické činnosti v příslušném roce. Odchyluje-li se poměrný koeficient vypočtený podle skutečného použití od poměrného koeficientu stanoveného odhadem o více než 10 procentních bodů, výše uplatněného odpočtu daně se opraví. Je-li vypočtená částka opravy kladná, je plátce oprávněn výši uplatněného odpočtu daně opravit, je-li záporná, je plátce povinen výši uplatněného odpočtu daně opravit. Opravu plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně, jehož se oprava týká.**
- **Př. Na konci roku 2017 plátce u automobilu z předchozího slidu zjistil, že skutečné využití automobilu pro ekonomické činnosti činilo pouze 30 % ujetých km.**
- **Řešení – skutečný poměr = 30 % , odhadnutý poměr = 60 % , rozdíl:**
 - **30 % → rozdíl je vyšší než 10 procentních bodů a navíc je záporný → povinnost opravit odpočet o: – 0,3 x 210 000 = - 63 000 Kč – oprava se uvede do posledního DP za rok 2017.**

Krácení odpočtu podle § 76 ZDPH

- Týká se použití přijatých plnění i pro ekonomickou činnost bez nároku na odpočet DPH!
- **(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci svých ekonomických činností jak pro plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 1, tak pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění uvedených v § 72 odst. 1 písm. d), má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně.**
- **(2) Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle tohoto ustanovení a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75, použije se pro výpočet výše odpočtu daně v krácené výši namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75.**

Výpočet koeficientu

- (3) Koeficient se vypočte jako procentní podíl, v jehož
- a) čitateli je součet částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění s nárokem na odpočet daně uvedených v § 72 odst. 1,
- b) jmenovateli je celkový součet hodnoty v čitateli a součtu hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně.
- Do součtu částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění se započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátcí vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

Co se do výpočtu koeficientu nezahrnuje?

- Podle § 76 odst. 4 ZDPH:
 - ◆ Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají
 - ◆ a) prodej dlouhodobého majetku, pokud tento majetek plátce využíval pro své ekonomické činnosti,
 - b) poskytnutí finančních služeb, dodání nemovité věci a nájem nemovité věci, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příležitostně,
 - ◆ c) plnění podle § 13 odst. 4 písm. b)

Zvláštní hodnoty koeficientu

- § 76 odst. 5:
- Je-li hodnota ve jmenovateli podílu vypočteného podle odstavce § 76 odst. 3 kladné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo záporné číslo, je koeficient 0 %. Je-li hodnota ve jmenovateli tohoto podílu nula nebo záporné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo kladné číslo, je koeficient 100 %. Je-li koeficient vypočtený podle odstavce 3 roven nebo vyšší než 95 %, považuje se za roven 100 %.

Krácení v průběhu a na konci roku

■ (6) Pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši ve zdaňovacích obdobích běžného kalendářního roku plátce použije koeficient vypočtený z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně. Pokud plnění pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví výši tohoto koeficientu plátce kvalifikovaným odhadem.

(7) Po skončení běžného kalendářního roku plátce provede vypořádání odpočtu daně v krácené výši za všechna zdaňovací období tohoto roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi celkovým nárokem na odpočet daně v krácené výši vypočteným z údajů za vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně v krácené výši v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Pro výpočet celkového nároku na odpočet daně v krácené výši za vypořádávané období plátce použije koeficient vypočtený z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“). Vypořádání odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období vypořádávaného období.

- (8) Pro vypořádání odpočtu daně v krácené výši při zrušení registrace se použije obdobně odstavec 7 s tím, že vypořádávané období je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne zrušení registrace.

(9) Dojde-li po vypořádání odpočtu daně k opravě uskutečněných plnění za některé ze zdaňovacích období již vypořádaného roku, výše nároku na odpočet daně v krácené výši se přepočte novým vypořádacím koeficientem vypočteným z údajů za celé vypořádávané období s promítnutím všech oprav.

Vyrovnání odpočtu daně

- Novinka od 1.4.2011 - § 77 ZDPH, týká se krátkodobého majetku (zejména zásoby, drobný HM) a pozor – výhradně změny použití majetku v rámci ekonomické činnosti, tj. nikoliv v situacích, kdy dojde ke změně použití majetku z ekonomické činnosti na činnost neekonomickou!!

- (1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

- (2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

- a) plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá,

- b) krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

- c) plné nebo částečné výši a následně u tohoto majetku došlo ke zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, a to dnem, kdy se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

- (3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb, bytů a jednotek, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

- (4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

- (5) Vyrovnání odpočtu daně plátce provede za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.

Úprava odpočtu daně (§ 78 – 78d)

- Týká se pro změnu pouze dlouhodobého majetku.
- (1) Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného dlouhodobého majetku podléhá úpravě, pokud v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu použití tohoto majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně. Obdobně se postupuje v případě, kdy plátce při pořízení dlouhodobého majetku nárok na odpočet daně neměl, protože daný majetek byl původně určený k použití v rámci ekonomických činností plátce pro účely, které nezakládají nárok na odpočet daně.
- (2) Změny v rozsahu použití dlouhodobého majetku se posuzují samostatně za každý kalendářní rok v rámci lhůty pro úpravu odpočtu daně, a to ve srovnání se skutečnostmi, které plátce zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně nebo při pořízení tohoto majetku, pokud nárok na odpočet daně neměl.
- (3) Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl dlouhodobý majetek pořízen. V případě pozemků, staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení se lhůta pro úpravu odpočtu daně prodlužuje na 10 let.

- ◆ (4) Změnou rozsahu použití dlouhodobého majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, se rozumí případy, kdy plátce
 - ★ a) uplatnil původní odpočet daně v plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v částečné výši nebo nárok na odpočet daně nemá,
 - ★ b) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši,
 - ★ c) neměl nárok na odpočet daně a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši nebo v částečné výši, nebo
 - ★ d) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a vznikne rozdíl mezi poměrnými koeficienty nebo vypořádacími koeficienty.
- ◆ (5) Pro účely úpravy odpočtu daně se technické zhodnocení považuje za samostatný dlouhodobý majetek.
- (6) Úpravu odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

Výpočet částky úpravy odpočtu

- (1) Částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočte ve výši jedné pětiny, popřípadě jedné desetiny v případě pozemků, staveb, jednotek a jejich TZ, ze součinu
 - ◆ a) částky daně na vstupu u příslušného majetku a
 - ◆ b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž se provádí úprava odpočtu daně, a ukazatelem nároku na odpočet daně
 - 1. ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet daně uplatněn, nebo
 - 2. ke kalendářnímu roku, v němž byl majetek pořízen, pokud plátce nárok na odpočet daně neměl.
- (2) Ukazatelem nároku na odpočet daně je
 - ◆ a) 0 %, nemá-li plátce nárok na odpočet daně,
 - ◆ b) 100 %, má-li plátce nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
 - ◆ c) poměrný koeficient nebo vypořádací koeficient, má-li plátce nárok na odpočet daně pouze v částečné výši, popřípadě součin obou koeficientů, dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 a nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76.

- (3) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně je větší než 10 procentních bodů. Je-li vypočtená částka úpravy odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn úpravu provést, je-li záporná, je plátce povinen úpravu provést.

(4) Při výpočtu částky úpravy odpočtu daně u dlouhodobého majetku, který plátce pořídil jako osoba povinná k dani přede dnem registrace, se postupuje obdobně podle odstavce 1 s tím, že namísto ukazatele nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet uplatněn nebo majetek pořízen, se použije ukazatel nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, ve kterém došlo k registraci.

(5) Používá-li plátce majetek pro změněné účely podle § 78 odst. 4 písm. a) až c) pouze po část příslušného kalendářního roku, zohlední se tato skutečnost v částce úpravy odpočtu daně vypočtené podle odstavce 1 nebo 4.

- Př.: Plátce DPH koupil v roce 2016 notebook za 50 000 Kč + 10 500 Kč DPH a tuto DPH si odpočetl v plné výši. V lednu 2017 tento notebook začne využívat pro účely, u nichž nelze uplatnit nárok na odpočet vůbec. Jak se bude postupovat?
- Řešení:
- Ve vazbě na § 78 odst. 1 je nutno provést v roce 2017 úpravu odpočtu daně. Výpočet se provede dle § 78a odst. 1 takto:
- Úprava odpočtu = $(10\,500 \times (0 - 1))/5 = -2\,100$ Kč. Bude-li uvedená změna trvat i v roce 2018, výpočet proběhne obdobně ve vazbě na § 78 odst. 2 (podobně ještě pro roky 2019 a 2020).
- Kdyby ke změně použití došlo např. až v červenci 2017, potom by úprava odpočtu za rok 2017 byla $-2\,100 \times (6/12) = -1\,050$ Kč (§ 78a odst. 5).
- Úprava odpočtu se provede za poslední zdaňovací období roku 2017.

- ALE POZOR!!!
- Přejchodná ustanovení: Bod 5 zákona č. 47/2011 Sb.: Úprava či vyrovnání odpočtu se u majetku pořízeného před 1.4.2011 řídí ZDPH platným před 1.4.2011 (tedy tzv. po staru, navíc pozor, pojem vyrovnání odpočtu daně měl ve starém ZDPH jiný význam než nyní podle § 77 ZDPH (ve starém zákoně definice v § 79 ZDPH).
- Po staru probíhá výpočet úpravy odpočtu takto (dle § 78 odst. 5 ZDPH platného do 31.3.2011):

- Částka úpravy odpočtu daně se vypočítá jako podíl, v jehož jmenovateli je číslo 5 a v čitateli součin
 - ◆ daně na vstupu při pořízení majetku, který je předmětem úpravy odpočtu daně,
 - ◆ rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke dni provedení úpravy odpočtu daně a ukazatelem nároku na odpočet daně
 - ★ ke dni pořízení majetku, pokud je úprava odpočtu daně prováděna poprvé, nebo
 - ★ ke dni provedení předchozí úpravy odpočtu daně, a
 - ◆ počtu roků zbývajících do konce období pro úpravu odpočtu daně, do počtu roků se započítává i rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna.

- Ukazatelem nároku na odpočet daně je
 - ◆ číslo 0, pokud plátce nemá nárok na odpočet daně,
 - ◆ číslo 1, pokud plátce má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
 - ◆ hodnota posledního vypočteného vypořádacího koeficientu, pokud je plátce povinen nárok na odpočet daně krátit.
- Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně podle § 78 odst. 5 písm. b) ZDPH je větší než 10 procentních bodů.

Staré vyrovnání odpočtu DPH (§ 79 ZDPH)

- Pokud plátce při pořízení majetku uvedeného v § 78 odst. 2 krátí koeficientem nárok na odpočet daně, je povinen sledovat výši vypořadacího koeficientu další 4 roky od pořízení tohoto majetku. Pokud bude rozdíl vypořadacího koeficientu v roce pořízení majetku a vypořadacího koeficientu v některém z následujících 4 let větší než 10 procentních bodů, je plátce **povinen provést vyrovnání odpočtu daně.**
- **Částka vyrovnání odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočítá jako podíl, v jehož jmenovateli je číslo 5 a v čitateli součin celkové výše daně na vstupu u majetku, který je předmětem vyrovnání odpočtu daně, a rozdílu mezi vypořadacími koeficienty.**

- Pokud je vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn provést vyrovnání odpočtu daně. Pokud je vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně záporná, je plátce povinen provést vyrovnání odpočtu daně.
- Pro odpočet daně uplatněný u majetku ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 v důsledku provedené úpravy odpočtu daně při změně účelu použití se použije vypořádací koeficient za rok, ve kterém byla tato úprava odpočtu daně provedena.
- Vyrovnání odpočtu daně provede plátce za kalendářní rok v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období příslušného kalendářního roku. V daňovém přiznání za toto zdaňovací období vznikne plátci povinnost snížit odpočet daně, popřípadě nárok na zvýšení odpočtu daně.

§ 78b

- (1) Pro úpravu odpočtu daně u dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se použijí obdobně ustanovení § 78 a 78a s tím, že lhůta pro úpravu odpočtu počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl tento majetek uveden do stavu způsobilého k užívání.
- (2) U dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, jehož uvedením do stavu způsobilého k užívání došlo k uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví podle § 36 odst. 6 písm. a). U ostatního dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí tohoto majetku.

§ 78c

- (1) Ustanovení § 78 až 78b se použijí obdobně pro úpravu odpočtu daně u
 - a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
 - b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
 - c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně obchodní korporace,
 - d) majetku, který plátce nabyl jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.
- (2) Běh lhůty pro úpravu odpočtu daně podle odstavce 1 se nepřerušuje.

§ 78d

- (1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění plnění dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově a plátce ji provede za zdaňovací období, ve kterém došlo k uskutečnění plnění.
- (2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně za kalendářní rok, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1, se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %, je-li dané plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo 100 %, je-li zdanitelné.
- (3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1.
- (4) Jestliže plátce ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně dodá, převede nebo poskytne dlouhodobý majetek, u kterého byl oprávněn uplatnit původní nárok na odpočet daně v poměrné výši, jde o dodání zboží nebo poskytnutí služby v rámci uskutečňování jeho ekonomických činností rovněž v případě části tohoto majetku původně určené pro použití pro účely nesouvisející s jeho ekonomickými činnostmi, nebo pro činnosti, které nejsou předmětem daně.

§ 78e

- (1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k jeho zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově za zdaňovací období, ve kterém se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.
- (2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně podle odstavce 1 se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %.
- (3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém nastaly skutečnosti podle odstavce 1.

Nárok na odpočet při registraci a zrušení registrace (§ 79 – 79c)

- (1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění pořízeného v období 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, pokud toto plnění je k tomuto dni součástí jejího obchodního majetku.
- (2) Nárok na odpočet daně podle odstavce 1 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.
- (3) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 a 2 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem.

- (1) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.
- (2) Částka snížení nároku na odpočet daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.
- (3) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u
 - a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
 - b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu
 - c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně obchodní korporace
 - d) majetku, který plátce nabyl jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností
- (4) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 za poslední zdaňovací období registrace.

Osoba spravující pozůstalost je povinna v posledním daňovém přiznání, které podává za zemřelého plátce, snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je obchodním majetkem zemřelého plátce a u kterého tento plátce uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část, pokud dědic nepokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti po zemřelém plátcí.

- Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně nebo jeho část, a to
 - a) při zrušení obchodní korporace bez likvidace,
 - b) v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem,
 - c) při zrušení registrace právnické osoby,
 1. která byla plátcem,
 2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
 3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,
 - d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,
 - e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo
 - f) při zrušení registrace skupiny a zániku členství člena skupiny.